

**PERSPECTIVE CONTEMPORANE
ASUPRA RELAȚIEI DE CUPLU**

**CONTEMPORARY PERSPECTIVES
ON THE COUPLE RELATIONSHIP**

· Ediție bilingvă

CUPRINS

INTRODUCERE	11
Capitolul 1	
ABORDĂRI ALE PERSONALITĂȚII	13
1.1. Accepțiuni ale conceptului de personalitate	16
1.2. Teorii și modele ale personalității	18
1.3. Abordarea umanistă a personalității.....	24
1.4. Abordarea psihometrică a personalității.....	27
1.5. Alte fațete și tipuri de personalitate	31
Capitolul 2	
INFLUENȚA TRĂSĂTURILOR INDIVIDUALE ASUPRA CALITĂȚII RELAȚIEI DE CUPLU	35
2.1. Stiluri/modele interacționale în cuplu	41
2.2. Teorii ale conceptului de cuplu.....	44
2.3. Cuplul conjugal - Armonie și dizarmonie	47
2.4. Satisfacția în relația de cuplu - iubirea sănătoasă.....	59
2.5. Elemente de conflict în relațiile de cuplu	61
2.6. Consecințe ale conflictului în cuplu.....	63
2.7. Gestionarea conflictelor familiale	65
2.8. Strategii de evitare a conflictului	68
Capitolul 3	
MECANISMELE DE COPING	73
3.1. Coping-ul	73
3.2. Coping și Apărare	76
3.3. Coping, Apărare, Personalitate	79
3.4. Coping-ul activ	87
3.5. Reinterpretarea pozitivă	88

3.6. Negarea.....	89
3.7. Pasivitatea comportamentală.....	90
3.8. Căutarea suportului social-emoțional.....	91
3.9. Consumul de alcool și medicamente	93
3.10. Corelații ale mecanismelor de coping	95
3.11. Personalitatea și stilul de coping.....	102
 Capitolul 4	
ATAȘAMENTUL ÎN RELAȚIA DE CUPLU.....	107
4.1. Conceptualizarea atașamentului.....	107
4.2. Relația de atașament	110
4.3. Atașamentul în relația de cuplu.....	114
 Capitolul 5	
REGLAREA EMOȚIONALĂ ȘI RELAȚIA DE CUPLU	123
5.1. Conceptul de reglare emoțională	123
5.2. Evoluția reglării emoționale de-a lungul vârstelor.....	127
5.3. Strategii în reglarea emoțională	129
 Capitolul 6	
MULTICULTURALITATE. O SCURTĂ INCURSIUNE ÎN RELAȚIILE DE CUPLU DIN PERSPECTIVĂ ETNICĂ ȘI RELIGIOASĂ.....	135
6.1. Multiculturalitate și etnicitate.....	135
6.2. Etnia turco-tătară	137
6.3. Cuplurile maritale mixte.....	140
6.4. Tradiționalism vs. modernism în căsătorie	143
6.5. Aspecte cultural-religioase în abordarea cuplului marital.....	147
6.6. Cultură și tradiție musulmană.....	149
 BIBLIOGRAFIE	153

CONTENT

INTRODUCTION	177
Chapter 1	
APPROACHES ON PERSONALITY	179
1.1. Understandings of the concept of personality.....	182
1.2. Approaches and models of personality	185
1.3. The humanist approach on personality	190
1.4. The psychometrical approach on personality	194
1.5. Other facets and types of personality.....	198
Chapter 2	
THE INFLUENCE OF INDIVIDUAL TRAITS ON THE QUALITY OF THE COUPLE RELATIONSHIP	201
2.1. Interactional styles/models in the couple.....	208
2.2. Theories of the concept of couple	211
2.3. The marital couple - Harmony and disharmony.....	214
2.4. Satisfaction in the couple's relationship - healthy love	226
2.5. Elements of conflict in couple relationships	228
2.6. Consequences of the conflict in the couple	230
2.7. Family conflict management.....	232
2.8. Strategies for the avoidance of conflict	234
Chapter 3	
COPING MECHANISMS	239
3.1. Coping.....	239
3.1. Coping and Defense	242
3.3. Coping, Defense, Personality.....	245
3.4. Active coping	252

3.5. Positive reinterpretation.....	254
3.6. Denial.....	255
3.7. Behavioural passivity.....	256
3.8. The search for the social-emotional support.....	256
3.9. Consumption of alcohol and medicines.....	258
3.10. Correlations of the coping mechanisms	258
3.11. Personality and the style of coping.....	267
 Chapter 4	
THE ATTACHMENT IN THE COUPLE RELATIONSHIP	271
4.1. The conceptualization of the attachment	271
4.2. The attachment relationship.....	274
4.3. The attachment in the couple relationship	278
 Chapter 5	
EMOTIONAL REGULATION AND THE COUPLE'S RELATIONSHIP	285
5.1. The concept of emotional regulation.....	285
5.2. The evolution of the emotional regulation according to the age	289
5.3. Strategies in emotional regulation	291
 Chapter 6	
MULTICULTURALITY. A SHORT INCURSION IN THE COUPLE RELATIONSHIPS FROM THE ETHNICAL AND RELIGIOUS PERSPECTIVE.....	297
6.1. Multiculturalism and ethnicity.....	297
6.2. The Turkish-Tatar Ethnicity	299
6.3. Mixed marital couples	302
6.4. Traditionalism vs. modernism in marriage	305
6.5. Cultural-religious aspects in the approach about the marital couple.....	309
6.6. Muslim culture and tradition.....	312
 BIBLIOGRAPHY	 315

CAPITOLUL 1

ABORDĂRI ALE PERSONALITĂȚII

Personalitatea umană reprezintă o temă de cercetare a mai multor domenii, precum filosofia, sociologia, psihologia medicală, literatura, iar psihologia, în procesul devenirii și dezvoltării sale ca știință, a conturat un domeniu distinct de cercetare și cunoaștere a conceptului de personalitate, și anume psihologia personalității, încă din secolul XX. Aceasta îmbină trăsăturile generale și particulare, astfel încât nu poate fi redusă la caracteristicile comune sau la deosebirile unui individ față de un altul.

Abordările personalității sunt atât analitice, cât și sintetice. Din punct de vedere analitic, sunt vizate elementele componente ale personalității, iar perspectiva sintetică se referă la modul de funcționare, ambele oferind o viziune necesară înțelegerii complexe și practice a conceptului de personalitate. Abordarea diferențială vine din partea psihologiei clinice și pedagogice și face referire la specificul fiecărei personalități, rămânând și astăzi principala direcție de cercetare în psihologia practică.

Aceasta este o calitate particulară pe care omul o dobândește pe parcursul dezvoltării sale și care se structurează în adolescență, când acesta își dezvoltă atât gândirea matură cât și orizontul proceselor deductive ale inteligenței, fiind capabil de judecăți independente, discernământ și evaluare autonomă. Din punct de vedere afectiv, personalitatea ia naștere atunci când sunt întemeiate opțiunile axiologice și se stabilește un sistem de valori prin care eul se integrează într-un rol social asumat. Ea este caracterizată de două trăsături primordiale: stabilitate și integrare.

Stabilitatea este procedeul de exteriorizare și trăire interioară, cu anumite limite, prin care este posibilă reorganizarea personalității,

destinată adaptării la schimbările majore ale condițiilor de viață. Reprezintă o formă de organizare, personalitatea constituindu-se ca un ansamblu de structuri. Schimbările care se produc în cadrul interacțiunii compun dinamica actuală a personalității. În general, structurile care alcătuiesc sistemul întreg al personalității nu sunt direct observabile sau măsurabile, dar se manifestă prin eforturi teoretice, de abstractizare, transformându-se în modele ipotetice.

Cogniția, motivația și controlul sunt principalele structuri ale personalității. Prin motivație avem capacitatea de a selecta, de a ne orienta și de a da semnificație conduitei. Deși structura personalității are mai multe semnificații, se disting niveluri diferite de stabilitate și pregnanță pentru diferite motive, realizându-se o ierarhie a motivelor. Structurile cognitive integrează individul la nivel obiectiv, din punct de vedere al competențelor și al valorilor. Asociate cu cele afective și motivaționale, acestea alcătuiesc construcțiile complexe ale aptitudinilor sau capacităților. În acest caz, aptitudinile au sens de performanță, întrucât organizează selectiv componente cognitive, afective, executive și motivaționale, datorită cărora omul execută cu succes acțiuni.

Gradul de control reprezintă un indicator important în caracterizarea structurii personalității umane, astfel încât oamenii pot fi clasificați în trei categorii: *cei normal controlați*, situație în care există un echilibru între tendințele critice, analitice, reflexive și acționale, echilibru ce se îmbină cu principiul libertății și cel al necesității. Din a doua categorie fac parte *cei subcontrolați*, care au drept caracteristică supraestimarea impulsului către acțiune, iar condițiile obiective sunt minimalizate, rezultatul fiind comportamentul impulsiv la cel mai mic stimul către acesta. Ultima categorie se constituie din *cei supracontrolați*, care manifestă un comportament reflexiv, anticipativ al acțiunilor și al condițiilor acestora. În urma studierii acestor tipuri comportamentale rezultă o serie de trăsături specifice, de exemplu timiditatea, conservatorismul, prudența, tradiționalismul, scrupulozitatea, conformismul. Aceste structuri de control nu reprezintă doar părți integrante ale temperamentului, ci constituie componenta acțiunilor dinamice ce stabilește succesul sau insuccesul individului.

Caracteristicile personalității care demonstrează că aceasta este o structură sunt: globalitatea, coerența și stabilitatea temporară.

Globalitatea este un construct prin care înțelegem că personalitatea este alcătuită dintr-o serie de caracteristici datorită cărora este posibilă descrierea și identificarea unui anumit individ în entitatea sa unică.

Coerența se referă la existența unui set de elemente organizate, interdependente și componente ale personalității. Această caracteristică explică de ce în comportamentul uman apar acte neobișnuite și prezintă personalitatea ca un sistem funcțional, în care elementele sunt dependente unele de altele.

Stabilitatea temporală redă dimensiunea identitară psihică a persoanei, omul având conștiința existenței sale în care se dezvoltă și se transformă de-a lungul vieții.

Studiul personalității a suscitat, de-a lungul timpului, curiozitatea cercetătorilor din domeniul personologiei. Astfel, au fost elaborate o multitudine de teorii care au avut în atenție surprinderea esenței personalității, originalitatea și unicitatea sa. În pofida faptului că aceste teorii pleacă din starturi diferite, pe itinerarii variate, finalitatea se vrea a fi aceeași, găsirea acelor elemente componente care ne definesc plenar ca ființe rațional-afective unice în relațiile sociale.

În studiul personalității au apărut diferențe de abordare. Astfel, unele abordări consideră că studierea a ceea ce indivizii au în comun, a legilor ce guvernează funcționarea personalității lor este calea de urmat, în acest fel identificându-se acele elemente comune ce pot conduce la elaborarea unei structuri ipotetice a personalității umane, în timp ce altele consideră că analizarea individului în unicitatea și complexitatea sa într-o viziune dinamică este primordială. Aderarea la o poziție sau alta nu este de dorit, ci căutarea unui echilibru între cele două ar fi abordarea ce ar putea surprinde manifestarea unică a individului pe baza elementelor comune indivizilor.

Allport (1961) a întreprins o trecere în revistă a cercetărilor efectuate de către psihologi asupra personalității și a ajuns la concluzia că părerile lor erau într-o mare măsură diferite asupra a ceea ce se înțelege prin personalitate. În pofida acestui fapt, autorul a identificat că teoriile lor aveau trei elemente comune:

1. oamenii au o personalitate unică;
2. personalitățile sunt compuse dintr-o multitudine de caracteristici diferite, interdependente;
3. aceste caracteristici rămân stabile în timp, sunt relativ constante.

Având în vedere aceste elemente, Allport definește personalitatea ca fiind „organizarea dinamică în cadrul individului a acelor sisteme psihofizice care determină gândirea și comportamentul său specific” (Allport, 1961, p. 28). Trăsăturile de personalitate se referă la acele caracteristici prin care sunt evidențiate diferențele inter-individuale. Acestea sunt relativ independente una față de cealaltă și pot fi definite drept răspunsuri specifice, generalizate și constante la cerințele mediului exterior, fără a fi dependente de acesta sau inter-dependente una de alta. Ele au o semnificație socială și manifestă consistență și congruență atunci când sistemul este caracterizat de normalitate, iar gradul lor de generalizare formează o ierarhie în cadrul sistemului (Allport, 1927).

1.1. Accepțiuni ale conceptului de personalitate

Accepțiunea antropologică

Din punct de vedere antropologic, personalitatea este un organism bio-psiho-socio-cultural și pornește de la ideea că, la naștere, copilul nu dispune de personalitate, ci o dezvoltă pe parcursul înaintării în vârstă. Un individ își formează personalitatea datorită interacțiunilor sociale și a relațiilor ce se formează în urma lor. Astfel, privarea copilului atât de relații cât și de mediul social, duce la o stagnare a acestuia în stadiul de individ, fenomen întâlnit și în cazul bolilor psihice grave. Natura contactelor și raporturilor sociale pe care un individ le acumulează, va afecta calitatea personalității sale, mai exact imperfecțiunile și slăbiciunile întâlnite în mediul social vor avea impact asupra abilităților, aptitudinilor și capacităților omului. Datorită relaționării, personalitatea prinde formă, fiind o „construcție” socială.

R. Linton, antropolog american, abordează personalitatea umană ca realitate psihologică, fiind o preocupare veche, așa cum este și specia umană. O definiție structural-existențialistă a personalității este dată de G. Allport ca fiind o organizare dinamică a sistemelor psihofizice ce determină gândirea și comportamentul individului (Allport, 1927).

Pentru a înțelege adaptarea unică a individului la mediu, H. Eysenck conceptualizează personalitatea ca un element organizator și structurant al caracterului, temperamentului, inteligenței și fizicului individului (Eysenck, 1990).

CHAPTER 1

APPROACHES ON PERSONALITY

The human personality represents a theme for research in many fields, such as philosophy, sociology, medical psychology, literature, and psychology, in its process of becoming and developing as a science, has outlined a distinct field of research and knowledge of the concept of personality, and namely the psychology of personality, even from the XXth century. It blends the general and the particular features, so that it cannot be reduced to the joint characteristics or to the differences of an individual towards another.

The approaches over the personality can be both analytical, as well as synthetic. From an analytical point of view, the composing elements of personality are outlined, and the synthetic perspective refers to the way of operation, both offering a vision for the complex and practical understanding of the concept of personality. The differential approach comes from the part of the clinical and the pedagogical psychology and makes reference to the specific of each personality, remaining today the main direction of research in the practical psychology.

This is a particular quality that the human being gains during its development and which structures during the adolescence, when the individual gains the mature thinking and the deductive processes of intelligence, being capable of independent thinking, judgement and autonomous evaluation. From the affective point of view, personality is born when the axiological options are grounded and a set of values is set up, when the self integrates itself into an assumed social role. It is characterized through two primordial features: stability and integrity.

Stability is the procedure for the exteriorization and inner living, with certain limits, through **which** it is possible to re-organize the personality, destined for the adaptation to the major changes of the life conditions. It represents a form of **organization**, personality being set up as an assembly of structures. The changes occurred during the interaction make up the current dynamics of **personality**. Generally, the structures composing the entire system of personality are not directly noticeable or measurable, but are manifested through theoretical efforts, of abstractisation, transforming themselves into hypothetical models.

Cognition, motivation and control are the main structures of personality. Through motivation we have the capacity to select, to orient ourselves and to give significance to conduct. Despite the fact that the structure of personality has many meanings, one can distinguish different levels of stability and poignancy for different reasons, realizing a hierarchy of motives. The cognitive structures integrate the individual al objective level, from the point of view of competences and of values. Associated with the affective and the motivational ones, these make up complex constructions of abilities or capacities. In this case, the abilities have the meaning of performance, because they organize selectively the cognitive, affective, executive and motivational components, due to which the person performs certain actions with success.

The degree of control represents an important indicator in the characterization of the structure of the human personality, so that people can be classified in three categories: *normally controlled*, situation in which there is a balance between the critical, analytical, reflexive and action-led tendencies, balance which is combined with the principle of freedom and of necessity. *The under-controlled* are part of the second category, who also have as characteristic the over-estimation of the impulse to action, and the objective conditions are minimized, the result being the impulsive behaviour to the smallest stimulus to it. The last category is set up for the over-controlled ones, who exhibit a reflexive, anticipatory behaviour for the actions and of their conditions. Following these ideas, there results a series of specific traits, for example shyness, conservatorism, prudence, traditionalism, scrupulousness, conformism. These control structures do not represent integral parts of the temperament, but also represent the component of dynamic actions which set up the success or the insuccess of a person.

The traits of a personality which demonstrate that these are a structure are: **globality, coherence** and temporal stability.

Globality is a **construct** through which we understand that personality is composed of a **series of characteristics** due to which it is possible to describe and to **identify a certain individual** in its unique entity.

Coherence refers to the existence of a set of organized, inter-dependent elements and components of personality. This trait explains why in the human behaviour the unusual acts appear and represent the human personality as a functional system, in which the elements are dependent one of the other.

The temporal stability gives to the psychic the identity dimension of the person, the human being having the consciousness about his/her existence in which he/she develops and transforms during his/her lifetime.

The study of personality raised, in time, the curiosity of researchers from the field of psychology. Therefore, a multitude of theories have been drafted, which focussed on the catching of the essence of the personality, its originality and unicity. Despite the fact that these theories originate from different starting points, on different itineraries, the finality is intended to be the same, the finding of those composing elements which **define us** plenary as unique rational-affective human beings in social relationships.

In the study of personality some differences of approaching occurred. Therefore, certain approaches consider that the way to **follow is the** studying of what individuals have in common, of the laws governing the functioning of their personality, identifying in this way those common elements which can lead to the drafting of a hypothetical structure of the human personality, while the others consider that the analysis of the individual in its unicity and complexity, through a dynamic perspective, - is primordial. The adherence to a position or another is not to be wanted, but the reaching of a balance between the two would be the approach which could surprise the unique manifestation of the individual on the basis of the common elements of people.

Allport (1961) resorted to a review of the researches done by psychologists on the personality and reached the conclusion that their opinions were, to a great extent, different on what is understood by personality. Despite this fact, the author identified that their theories had three common elements:

1. people have a unique personality;

2. personalities are made up of a multitude of different, inter-dependent characteristics;
3. these characteristics remain stable in time, they are relatively constant.

Taking these elements into account, Allport defines personality as being „*the dynamic organization, inside the person, of the psychophysical systems that create the thinking and its specific behaviour*” (Allport, 1961, p. 28). The personality traits refer to those characteristics through which the inter-individual differences are outlined. These are relatively independent one towards the other and can be defined as specific responses, generalized and constant to the requirements of the external environment, without being dependent on it or inter-dependent one of another. The ones which have a social significance and which manifest consistency and congruency when the system is characterized by normality, and their degree of generality forms a hierarchy within the system (Allport, 1927).

1.1. Understandings of the concept of personality

The anthropological understanding

From an antropological point of view, personality is a bio-psycho- socio-cultural organism and starts from the idea that, at birth, the baby has no personality at birth, but develops it during its human development. An individual forms his/hers personality due to the social interactions and to the relationships which are formed thereof. Therefore, the privation of the child of the relationships and the social environment leads to a stagnation thereof in the state of individual, phenomenon also present in the case of serious psychic diseases. The nature of its contacts and social relationships that an individual accumulate shall affect the quality of its personality, more exactly the imperfections and the weaknesses met in the social environment shall have an impact on the abilities, aptitudines and capacities of the human being. Due to the relationing, the personality gathers shape, being a social „construction”.

R. Linton, American antropologist, approaches the human personality as a psychological construction, being an older preoccupation, as is the human species. A structural-existentialist definition of personality is given